

अथ देव्याः कवचम्

ॐ नमश्चण्डिकायै ॥

मार्कण्डेय उवाच

ॐ यद्गुह्यं परमं लोके सर्वरक्षाकरं नृणाम् ।
यन्न कस्यचिदाख्यातं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥

ब्रह्मोवाच

अस्ति गुह्यतमं विप्र सर्वभूतोपकारकम् ।
देव्यास्तु कवचं पुण्यं तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥

प्रथमं शैलपुत्री च द्वितीयं ब्रह्मचारिणी ।
तृतीयं चन्द्रघण्टेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥

पञ्चमं स्कन्दमातेति षष्ठं कात्यायनीति च ।
सप्तमं कालरात्रीति महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥

नवमं सिद्धिदात्री च नवदुर्गाः प्रकीर्तिताः ।
उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥ ५ ॥

अग्निना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये गतो रणे ।
विषमे दुर्गमे चैव भयार्ताः शरणं गताः ॥ ६ ॥

न तेषां जायते किञ्चिदशुभं रणसंकटे ।
नापदं तस्य पश्यामि शोकदुःखभयं न हि ॥ ७ ॥

यैस्तु भक्त्या स्मृता नूनं तेषां वृद्धिः प्रजायते ।
ये त्वां स्मरन्ति देवेशि रक्षसे तान्न संशयः ॥ ८ ॥

प्रेतसंस्था तु चामुण्डा वाराही महिषासना ।

प्रेतसंस्था तु चामुण्डा वाराही महिषासना ।
 ऐन्द्री गजसमारूढा वैष्णवी गरुडासना ॥ ९ ॥
 माहेश्वरी वृषारूढा कौमारी शिखिवाहना ।
 लक्ष्मीः पद्मासना देवी पद्महस्ता हरिप्रिया ॥ १० ॥
 श्वेतरूपधरा देवी ईश्वरी वृषवाहना ।
 ब्राह्मी हंससमारूढा सर्वाभरणभूषिता ॥ ११ ॥
 इत्येता मातरः सर्वाः सर्वयोगसमन्विताः ।
 नानाभरणशोभाढ्या नानारत्नोपशोभिताः ॥ १२ ॥
 दृश्यन्ते रथमारूढा देव्यः क्रोधसमाकुलाः ।
 शङ्खं चक्रं गदां शक्तिं हलं च मुसलायुधम् ॥ १३ ॥
 खेटकं तोमरं चैव परशुं पाशमेव च ।
 कुन्तायुधं त्रिशूलं च शार्ङ्गमायुधमुत्तमम् ॥ १४ ॥
 दैत्यानां देहनाशाय भक्तानामभयाय च ।
 धारयन्त्यायुधानीत्थं देवानां च हिताय वै ॥ १५ ॥
 नमस्तेऽस्तु महारौद्रे महाघोरपराक्रमे ।
 महाबले महोत्साहे महाभयविनाशिनि ॥ १६ ॥
 त्राहि मां देवि दुष्प्रेक्ष्ये शत्रूणां भयवर्धिनि ।
 प्राच्यां रक्षतु मामैन्द्री आग्नेय्यामग्निदेवता ॥ १७ ॥
 दक्षिणेऽवतु वाराही नैर्ऋत्यां खड्गधारिणी ।
 प्रतीच्यां वारुणी रक्षेद् वायव्यां मृगवाहिनी ॥ १८ ॥
 उदीच्यां पातु कौमारी ऐशान्यां शूलधारिणी ।
 ऊर्ध्वं ब्रह्माणि मे रक्षेदधस्ताद् वैष्णवी तथा ॥ १९ ॥
 एवं दश दिशो रक्षेच्चामुण्डा शववाहना ।

जया मे चाग्रतः पातु विजया पातु पृष्ठतः ॥ २० ॥
अजिता वामपार्श्वे तु दक्षिणे चापराजिता ।
शिखामुद्योतिनी रक्षेदुमा मूर्ध्नि व्यवस्थिता ॥ २१ ॥
मालाधरी ललाटे च भ्रुवौ रक्षेद् यशस्विनी ।
त्रिनेत्रा च भ्रुवोर्मध्ये यमघण्टा च नासिके ॥ २२ ॥
शङ्खिनी चक्षुषोर्मध्ये श्रोत्रयोद्धारवासिनी ।
कपोलौ कालिका रक्षेत्कर्णमूले तु शांकरी ॥ २३ ॥
नासिकायां सुगन्धा च उत्तरोष्ठे च चर्चिका ।
अधरे चामृतकला जिह्वायां च सरस्वती ॥ २४ ॥
दन्तान् रक्षतु कौमारी कण्ठदेशे तु चण्डिका ।
घण्टिकां चित्रघण्टा च महामाया च तालुके ॥ २५ ॥
कामाक्षी चिबुकं रक्षेद् वाचं मे सर्वमङ्गला ।
ग्रीवायां भद्रकाली च पृष्ठवंशे धनुर्धरी ॥ २६ ॥
नीलग्रीवा बहिःकण्ठे नलिकां नलकूबरी ।
स्कन्धयोः खड्गिनी रक्षेद् बाहू मे वज्रधारिणी ॥ २७ ॥
हस्तयोर्दण्डिनी रक्षेदम्बिका चाङ्गुलीषु च ।
नखाञ्छूलेश्वरी रक्षेत्कुक्षौ रक्षेत्कुलेश्वरी ॥ २८ ॥
स्तनौ रक्षेन्महादेवी मनः शोकविनाशिनी ।
हृदये ललिता देवी उदरे शूलधारिणी ॥ २९ ॥
नाभौ च कामिनी रक्षेद् गुह्यं गुह्येश्वरी तथा ।
पूतना कामिका मेढ्रं गुदे महिषवाहिनी ॥ ३० ॥

कट्यां भगवती रक्षेज्जानुनी विन्ध्यवासिनी ।
 जङ्घे महाबला रक्षेत्सर्वकामप्रदायिनी ॥ ३१ ॥
 गुल्फयोर्नारसिंही च पादपृष्ठे तु तैजसी ।
 पादाङ्गुलीषु श्री रक्षेत्पादाधस्तलवासिनी ॥ ३२ ॥
 नखान् दंष्ट्राकराली च केशांश्चैवोर्ध्वकेशिनी ।
 रोमकूपेषु कौबेरी त्वचं वागीश्वरी तथा ॥ ३३ ॥
 रक्तमज्जावसामांसान्यस्थिमेदांसि पार्वती ।
 अन्त्राणि कालरात्रिश्च पित्तं च मुकुटेश्वरी ॥ ३४ ॥
 पद्मावती पद्मकोशे कफे चूडामणिस्तथा ।
 ज्वालामुखी नखज्वालामभेद्या सर्वसंधिषु ॥ ३५ ॥
 शुक्रं ब्रह्माणि मे रक्षेच्छायां छत्रेश्वरी तथा ।
 अहंकारं मनो बुद्धिं रक्षेन्मे धर्मधारिणी ॥ ३६ ॥
 प्राणापानौ तथा व्यानमुदानं च समानकम् ।
 वज्रहस्ता च मे रक्षेत्प्राणं कल्याणशोभना ॥ ३७ ॥
 रसे रूपे च गन्धे च शब्दे स्पर्शे च योगिनी ।
 सत्त्वं रजस्तमश्चैव रक्षेन्नारायणी सदा ॥ ३८ ॥
 आयू रक्षतु वाराही धर्मं रक्षतु वैष्णवी ।
 यशः कीर्तिं च लक्ष्मीं च धनं विद्यां च चक्रिणी ॥ ३९ ॥
 गोत्रमिन्द्राणि मे रक्षेत्पशून्मे रक्ष चण्डिके ।
 पुत्रान् रक्षेन्महालक्ष्मीर्भार्या रक्षतु भैरवी ॥ ४० ॥
 पन्थानं सुपथा रक्षेन्मार्गं क्षेमकरी तथा ।
 राजद्वारे महालक्ष्मीर्विजया सर्वतः स्थिता ॥ ४१ ॥
 रक्षाहीनं तु यत्स्थानं वर्जितं कवचेन तु ।
 तत्सर्वं रक्ष मे देवि जयन्ती पापनाशिनी ॥ ४२ ॥

पदमेकं न गच्छेत्तु यदीच्छेच्छुभमात्मनः ।
 कवचेनावृतो नित्यं यत्र यत्रैव गच्छति ॥ ४३ ॥
 तत्र तत्रार्थलाभश्च विजयः सार्वकामिकः ।
 यं यं चिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ।
 परमैश्वर्यमतुलं प्राप्स्यते भूतले पुमान् ॥ ४४ ॥
 निर्भयो जायते मर्त्यः संग्रामेष्वपराजितः ।
 त्रैलोक्ये तु भवेत्पूज्यः कवचेनावृतः पुमान् ॥ ४५ ॥
 इदं तु देव्याः कवचं देवानामपि दुर्लभम् ।
 यः पठेत्प्रयतो नित्यं त्रिसन्ध्यं श्रद्धयान्वितः ॥ ४६ ॥
 दैवी कला भवेत्तस्य त्रैलोक्येष्वपराजितः ।
 जीवेद् वर्षशतं साग्रमपमृत्युविवर्जितः ॥ ४७ ॥
 नश्यन्ति व्याधयः सर्वे लूताविस्फोटकादयः ।
 स्थावरं जङ्गमं चैव कृत्रिमं चापि यद्विषम् ॥ ४८ ॥
 अभिचाराणि सर्वाणि मन्त्रयन्त्राणि भूतले ।
 भूचराः खेचराश्चैव जलजाश्चोपदेशिकाः ॥ ४९ ॥
 सहजा कुलजा माला डाकिनी शाकिनी तथा ।
 अन्तरिक्षचरा घोरा डाकिन्यश्च महाबलाः ॥ ५० ॥
 ग्रहभूतपिशाचाश्च यक्षगन्धर्वराक्षसाः ।
 ब्रह्मराक्षसवेतालाः कूष्माण्डा भैरवादयः ॥ ५१ ॥
 नश्यन्ति दर्शनात्तस्य कवचे हृदि संस्थिते ।
 मानोन्नतिर्भवेद् राजस्तेजोवृद्धिकरं परम् ॥ ५२ ॥

यशसा वर्धते सोऽपि कीर्तिमण्डितभूतले ।
जपेत्सप्तशतीं चण्डीं कृत्वा तु कवचं पुरा ॥ ५३ ॥

यावद्भूमण्डलं धत्ते सशैलवनकाननम् ।
तावत्तिष्ठति मेदिन्यां संततिः पुत्रपौत्रिकी ॥ ५४ ॥

देहान्ते परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् ।
प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामायाप्रसादतः ॥ ५५ ॥

लभते परमं रूपं शिवेन सह मोदते ॥ ॐ ॥ ५६ ॥

इति देव्याः कवचं सम्पूर्णम् ।

Śāṅkṛit School